

The European
scientific community

Sciences of Europe

No 1 (1)
Volume 1

zenodo

calaméo
publish, share, browse

issuu

in SlideShare

2016

VOL 1, No 1 (1) (2016)

Sciences of Europe
(Praha, Czech Republic)

The journal is registered and published in Czech Republic.
Articles in all spheres of sciences are published in the journal.

Journal is published in Czech, English, Polish, Russian, Chinese, German and French.

Articles are accepted each month.

Frequency: 12 issues per year.

Format - A4

All articles are reviewed

Free access to the electronic version of journal

All manuscripts are peer reviewed by experts in the respective field. Authors of the manuscripts bear responsibility for their content, credibility and reliability.

Editorial board doesn't expect the manuscripts' authors to always agree with its opinion.

Chief editor: Petr Bohacek

Managing editor: Michal Hudecek

Jiří Pospíšil (Organic and Medicinal Chemistry) Zentiva

Jaroslav Fährnich (Organic Chemistry) Institute of Organic Chemistry and Biochemistry Academy of Sciences of the Czech Republic

Smirnova Oksana K., Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Department of History (Moscow, Russia);

Rasa Boháček – Ph.D. člen Česká zemědělská univerzita v Praze

Naumov Jaroslav S., MD, Ph.D., assistant professor of history of medicine and the social sciences and humanities. (Kiev, Ukraine)

Viktor Pour – Ph.D. člen Univerzita Pardubice

Petrenko Svyatoslav, PhD in geography, lecturer in social and economic geography. (Kharkov, Ukraine)

Karel Schwaninger – Ph.D. člen Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava

Kozachenko Artem Leonidovich, Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Department of History (Moscow, Russia);

Václav Pittner -Ph.D. člen Technická univerzita v Liberci

Dudnik Oleg Arturovich, Doctor of Physical and Mathematical Sciences, Professor, Department of Physical and Mathematical management methods. (Chernivtsi, Ukraine)

Konovalov Artem Nikolaevich, Doctor of Psychology, Professor, Chair of General Psychology and Pedagogy. (Minsk, Belarus)

«Sciences of Europe» -

(The European scientific community)

Editorial office: Křížíkova 384/101 Karlín, 186 00 Praha

E-mail: info@europe-science.com

Web: www.europe-science.com

CONTENT

PEDAGOGICAL SCIENCES | ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ НАУКИ

<i>Атрощенко Т.О.</i> ПРОБЛЕМА МУЛЬТИКУЛЬТУРНОСТІ ОСВІТИ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ.....	4	<i>Панкратович Т.М., Панкратович Ю.Г., Агеев С.Л., Купцова В.Г.</i> РАЗВИТИЕ КОММУНИКАТИВНЫХ УЧЕБНЫХ ДЕЙСТВИЙ У ШКОЛЬНИКОВ НА УРОКАХ ФИЗИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ.....	21
<i>Бур'яноватий О.М.</i> ВИЗНАЧЕННЯ НАДІЙНОСТІ ПОБУДОВИ СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ ЮНИХ БІЙЦІВ- БАГАТОБОРЦІВ 8-6 РОКІВ У ГРУПІ ПОЧАТКОВОЇ ПІДГОТОВКИ.....	7	<i>Стародубцев М.П.</i> ПРОФЕСІОНАЛЬНО-ПЕДАГОГИЧЕСКОЕ САМОСОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ ПРЕПОДАВАТЕЛЯ.....	28
<i>Дерека Т.Г.</i> ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КОГНІТИВНОГО КОМПОНЕНТА АКМЕОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФАХІВЦІВ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ.....	11	<i>Федюковський А.А.</i> МЕСТО ТЕОРЕТИЧЕСКОЙ ПОДГОТОВКИ В СИСТЕМЕ НЕПРЕРЫВНОГО ЛИНГВИСТИЧЕСКОГО ОБРАЗОВАНИЯ.....	31
<i>Донець М.Г.</i> МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ ІНТЕГРОВАНОГО ПОЗАКЛАСНОГО ЗАХОДУ З МАТЕМАТИКИ ТА ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В СІЛЬСЬКІЙ ШКОЛІ.....	14	<i>Жарова О.Ю., Язынина Н.Л., Барков С.В.</i> ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ СОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОГО ПРОЦЕССА ПОДГОТОВКИ БАКАЛАВРОВ ФИЗИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ.....	34
<i>Михаськова М.А.</i> ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО- ПЕДАГОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА.....	17		

MEDICAL SCIENCES | МЕДИЦИНСКИЕ НАУКИ

<i>Ісаєва Г.С., Рєзнік Л.А., Вовченко М.М., Буряковська О.О., Гонцій О.В.</i> ЗАСТОСУВАННЯ БЕТА- АДРЕНОБЛОКАТОРІВ У ЛІКУВАННІ ЖІНОК З КАРДІОВАСКУЛЯРНИМИ ЗАХВОРЮВАННЯМИ У ПЕРИМЕНОПАУЗІ: ПЕРЕВАГИ НЕБІВОЛОЛУ.....	37	<i>Yeliseyeva O.V.</i> TREATMENT OF PATIENTS WITH CHRONIC GENERALIZED PERIODONTITIS ASSOCIATED WITH ORAL LICHEN PLANUS BY MONITORING OF LOCAL IMMUNITY INDICES.....	46
<i>Волощук Д.А.</i> ПРОЯВИ КЛІНІКО-ПСХОЛОГІЧНОЇ ДЕЗАДАПТАЦІЇ У РОДИЧІВ ХВОРИХ НА СУДИННУ ДЕМЕНЦІЮ.....	41	<i>Исупова О. А., Подлубная А.А.</i> ПРИМЕНЕНИЕ КИНЕЗИОТЕЙПИРОВАНИЯ ПРИ КОРРЕКЦИИ СКОЛИОЗА.....	49

*Князев О.В., Конопляников А.Г.,
Каграманова А.В., Хомерики С.Г., Фадеева Н.А.,
Лищинская А.А., Болдырева О.Н., Орлова Н.В.,
Носкова К.К., Кирова М.В., Парфенов А.И.*
СТРОМАЛЬНЫХ КЛЕТОК И
ИНФЛИКСИМАБА В ЛЕЧЕНИИ
НЕОСЛОЖНЕННОЙ БОЛЕЗНИ КРОНА.....52

Лозовая Т.А.
ВЛИЯНИЕ КВЕРЦЕТИНА НА РАЗВИТИЕ
СЕРДЕЧНО-СОСУДИСТЫХ ОСЛОЖНЕНИЙ
И ДИНАМИКУ ГАЛЕКТИНАЗ- ПРИ
ДЛИТЕЛЬНОМ НАБЛЮДЕНИИ У
БОЛЬНЫХ С ИНФАРКТОМ МИОКАРДА
ПРАВОГО ЖЕЛУДОЧКА НА ФОНЕ
Q-ИНФАРКТА МИОКАРДА ЗАДНЕЙ
СТЕНКИ ЛЕВОГО ЖЕЛУДОЧКА.....58

Pankiv I.V.
BONE MINERAL DENSITY IN HYPOTHYROID
PATIENTS.....66

TECHNICAL SCIENCE | ТЕХНИЧЕСКИЕ НАУКИ

Aslanov Z.Y., Abdullayeva S.M.
QUALITY LEVEL ASSESSMENT OF THE
ENGINEERING PRODUCTS AND QUALITY
SYSTEMS70

Борзов Д.Б., Борисенко Ю.В., Чернецкая И.Е.
АППАРАТНЫЕ СРЕДСТВА
ПЛАНИРОВАНИЯ РАЗМЕЩЕНИЯ
ПАРАЛЛЕЛЬНЫХ ПРОГРАММ В
МУЛЬТИПРОЦЕССОРНЫХ СИСТЕМАХ.....73

Леонов В.Е., Ермоленко Я.В.
БАЛЛАСТНЫЕ ВОДЫ В СУДОХОДСТВЕ:
ГЛОБАЛЬНАЯ ЭКОЛОГИЧЕСКАЯ
ПРОБЛЕМА.....80

Паршин С.М., Киселев Е.С.
ПОВЫШЕНИЕ ДОЛГОВЕЧНОСТИ
ТОНКОСТЕННЫХ ПЕНАЛОВ ИЗ
КОРРОЗИОННОСТОЙКИХ СТАЛЕЙ ДЛЯ
ХРАНЕНИЯ ТОКСИЧНЫХ ОТХОДОВ
ПУТЕМ РАЦИОНАЛЬНОГО ВЫБОРА
УСЛОВИЙ МЕХАНИЧЕСКОЙ ОБРАБОТКИ
ЗАГОТОВОК.....88

Холодников Ю.В.
НОВЫЕ СПОСОБЫ ИЗГОТОВЛЕНИЯ
ПОЛИМЕРНЫХ КОМПОЗИТОВ.....93

PEDAGOGIKAL SCIENCES | ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ НАУКИ

ПРОБЛЕМА МУЛЬТИКУЛЬТУРНОСТІ ОСВІТИ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Атрощенко Т.О.

канд.пед.наук, доцент, Мукачівський державний університет

THE PROBLEM OF MULTICULTURAL EDUCATION IN THE CONTEXT OF CONTEMPORARY GLOBALIZATION PROCESSES

Atroshchenko T.O., Ph.D., Assistant professor, Mukachevo State University

АННОТАЦІЯ

У статті здійснено аналіз проблеми мультикультурності освіти в контексті сучасних глобалізаційних процесів. Розкрито основні дефініції, пов'язані з поняттям мультикультурності освіти. Визначено основні постулати, необхідні для впровадження мультикультурної освіти.

ABSTRACT

The article analyzes the problems of multicultural education in the context of contemporary globalization processes. It outlines the main definitions relating to the concept of multicultural education. The basic tenets necessary for the implementation of multicultural education.

Ключевые слова: глобалізація, мультикультуралізм, мультикультурний соціум, мультикультурна освіта, діалог культур, інтернаціональне виховання.

Keywords: globalization, multiculturalism, multicultural society, multicultural education, dialogue of cultures, international education.

Постановка проблеми. Глобалізація є найважливішим, найвпливовішим і найвиразнішим процесом у сучасних світових суспільних відносинах. Це принципово новий етап у розвитку людства, якісно відмінний від попередніх історичних формацій. Виділяють чотири основні виміри глобалізації: економічна, військова, екологічна і соціально-культурна.

При цьому слід зауважити, що глобалізація означає не тільки прискорення розвитку соціально-економічних процесів, але виведення їх на новий якісний рівень. Взаємозалежність між країнами, соціальними спільнотами набуває планетарного характеру. Найхарактернішою ознакою глобалізації є посилення взаємодії та взаємозалежності народів світу, завдяки чому формується «світове суспільство», планетарний соціум [1].

Мультикультурний простір України виступає сферою взаємодії етнічних спільнот, що проживають на її території, просторовим розміщенням на території України осередків 12 етнічних культур. Тому особливо гостро постає питання мультикультурної освіти, що має на меті виховання міжетнічної толерантності, терпимості, діалогу культур, культури міжнародного спілкування та інших її компонентів в такому поліетнічному середовищі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Останнім часом активно досліджуються загальні проблеми мультикультурної освіти (Г. Бейкер, В. Болгаріна, В.Воронкова, Ю. Давидов, Н. Дем'яненко, Л. Горбунова, О. Грауман, М. Євтух, В. Матіс, С. Ніето, О. Плахотнік, Я.Пруха, С. Сисоева, Л. Супрунова, А. Сушенко та ін.); зарубіжний досвід запровадження полікультурної освіти (І. Балицька, М. Нагач, В. Поліщук, Л. Пуховська, та ін.); виховання толерантності, емпатії, зокрема, у міжетнічних стосунках (З. Гасанов, О. Грива, В. Заслуженюк, В. Кузьменко та ін.). Проте в сучас-

ній педагогічній літературі бракує робіт, присвячених розкриттю сутності та шляхів становлення мультикультурності освіти в контексті сучасних глобалізаційних процесів.

Мета статті. Метою статті є аналіз проблеми мультикультурності освіти в контексті сучасних глобалізаційних процесів.

Виклад основного матеріалу. Почнемо з основних визначень. Термін «мультикультурність» з'явився в культурному дискурсі Заходу в 70-х роках ХХ століття, проте до цих пір не має загальновизнаної чіткої дефініції. Синоніми: багатокulturність, полікультурність.

В даному контексті пропонується під багатокulturністю розуміти стан культурної неоднорідності суспільства, конкуренції різних морально-ціннісних моделей, стандартів поведінки і діяльності (теоретичне осмислення феномена багатокulturності суспільства кристалізується в концепції мультикультуралізму).

Поняття «мультикультуралізм» входить до наукового обігу в 1957 році, коли постала потреба охарактеризувати політику Швейцарії, спрямовану на формування єдиної нації з різних етнокультурних спільнот, в тому числі меншин, які історично мешкали на цій території.

В науково-політичному вжитку цей термін вкоренився в 1971 р., коли в Канаді уряд прем'єр-міністра П'єра Е. Трюдо прийняв Офіційний акт про мультикультуралізм. Окрім США і Канади, мультикультуралізм є державною політикою Австралії. В Європі ідеї мультикультуралізму офіційно визнали Велика Британія, ФРН, Франція, Нідерланди, Швеція, Фінляндія та інші країни.

Ідеологія і політика мультикультуралізму визнає право кожної національної чи культурної (субкультурної) спільноти на культурне самовизначення; вживаються заходи щодо збереження національної самосвідомості народів та

етнічних спільнот (у тому числі іммігрантів), які живуть у державі. Така політика зберігає культурне різноманіття, чи культурний плюралізм, тобто охороняє і розвиває мовні, культурні, релігійні особливості різних народів, яких доля звела разом. Отже, мультикультуралізм пропонує мирне співіснування різних культур в одній країні, пропонує визнати рівність усіх культур та їхнє однакове право на життя [2].

Мультикультурність є чи не найголовнішою ознакою сьогоденного світу. Мультикультурний соціум – це суспільство, яке існує на демократичному принципі культурного плюралізму. Вплив етнічних особливостей у процесі їх інтеграції та відсутність чітких мовних нормативів загострюють проблему самоідентифікації людини у полікультурному середовищі. Внаслідок цього ціннісна самоідентифікація набуває особливої значущості передусім у період глобалізації. Глобалізація, як історична форма єдності світової спільноти, послаблює етнічні структури на різних рівнях їх існування: державному, національно-етнічному, індивідуальному, змінює спосіб ідентифікації подій та явищ учасниками глобального суспільства, перетворює традиційні структури та принципи етноідентифікації.

Як свідчить аналіз наукових джерел, детермінантами оптимізації місця і ролі України в євроінтеграційних процесах є досягнення етнонаціональної ідентичності. Одним із напрямків дослідження глобалізаційних процесів сучасності є дослідження етнонаціональної ідентичності в сучасних умовах українського суспільства, яка сприяє довгостроковому сталому розвитку суспільства. Формування національної ідентичності в умовах глобалізації є надзвичайно складним і суперечливим процесом в усіх сферах життєдіяльності – економічній, політичній, фінансовій, освітній [3].

Поняття «освіта» і «культура» часто зустрічаються в одному контексті. Між ними багато спільного - в першу чергу їх багатовимірність, багатоплановість, неоднозначність, що вражає велику кількість смислів і смислових відтінків.

У ракурсі обраної нами теми визначимо культуру як соціальний досвід адаптації людей до середовища існування, як «систему надбіологічних програм людської життєдіяльності, що історично розвиваються», як сукупність інформаційних кодів, відповідно до яких відтворюється організація соціуму як цілого.

Дана дефініція має на увазі, що будь-яка соціально оформлена спільність людей має свою культуру і основу цієї культури, її ядро і фундамент утворюють своєрідні світорозуміння і світовідчуття, систему цінностей, морально-поведінкові установки («Субстанція цілого, дух цілого, виходячи з якого живуть, працюють і діють» - у К. Ясперса [4], або «домінуюча істина, прийнята даною культурою і суспільством» - у П. Сорокіна [5], або «домінуюча соціальна парадигма» - на мові соціології).

Інформаційні коди культури забезпечують відтворення і розвиток не тільки структури соціуму, а й типів особистостей, властивих даному суспільству. Саме культура формує і несе в собі «вічні образи належного», «моделі культурної людини», «культурні зразки», зумовлює цінності, які має засвоїти культурна людина, якими нормами поведінки їй слід керуватися, що вона повинна знати і що - вміти. Можна сказати, що модель «культурної людини» - це якийсь образ ідеальної людини, що породжується загальноприйнятою системою цінностей.

Як сформувати мультикультурність людства в непростих сучасних реаліях? Тут слід виділити освіту, як чинник передачі досвіду, знань, переконань, традицій тощо.

Збереження, накопичення і розвиток культури тісно пов'язані з її трансляцією (передачею) у часі і в просторі. Як відомо, передача культури в часі - від покоління до покоління здійснюється в процесі соціалізації, навчання і виховання молоді. І в цьому сенсі процес освіти, безумовно, повинен охоплювати всі фактори, що формують особистість (не тільки традиційну шкільну систему але цілий комплекс соціальних взаємодій).

У довідниковій літературі мультикультурна освіта трактується як концептуальна ідеологічна течія в освітній практиці сучасного демократичного суспільства; як освітня стратегія, що являє собою послідовні освітні процеси (організація, реалізація, результат), мета яких – вирішення освітніми засобами проблем, що виникають у суспільстві в ході еволюції національних держав і міграційних процесів; як освіта, спрямована на збереження і розвиток усього різноманіття культурних цінностей, норм, зразків і форм діяльності, які існують у даному суспільстві, і на передачу цього спадку молодому поколінню [6, с.72].

У контексті впровадження мультикультурної освіти актуалізується потреба в розробці навчальних програм і організації навчального процесу, що орієнтовані на подолання культурного відчуження вихованців, ви-знання і розвиток основоположних демократичних цінностей: прав людини, свободи, демократії, солідарності, плюралізму.

Аналіз доробку вчених і практиків засвідчив, що як світоглядна позиція, мультикультурна освіта являє собою новітній освітянський інститут ідентичності сучасної людини; що найбільш важливими функціями мультикультурної освіти є: створення нового освітнього середовища як важливого стабілізуючого чинника громадянського суспільства; зниження міжетнічної напруженості; виховання толерантності у відносинах між представниками різних культур.

У мультикультурній освіті особливе значення надається одночасному вивченню мов етнічних меншин і домінуючої культури. В якості концепції та стратегії освіти, мультикультурна освіта протилежна теорії асиміляції в освіті.

Дуже актуальними і чіткими є позиції Яна Пруха, який розглядає мультикультурну (інтеркультурну) освіту як освітню діяльність, зосереджену на тому, щоб вчити людей різних національностей, народів, расових і релігійних груп жити разом, поважати один одного і працювати разом. Це робиться за рахунок різноманітних шкільних програм і позанавчальних заходів, освітніх акцій, рекламних кампаній і політичних заходів.

Мультикультурна освіта розглядається науковцем як процес, в основі якого лежать знання. Отже, благородна місія мультикультурної освіти, яка виражається у визначенні, представленому раніше, може здійснюватися вчителями (з їхніми вихованнями, школярами, студентами і широкою громадськістю), які мають ґрунтовні знання щодо явищ етнічного, культурного і расового співіснування.

В області знань, навичок і вмінь учнів, Я.Пруха вважає за необхідне: отримати знання про різні етнічні і культурні групи, які проживають в країні і європейському суспільстві; навчитися спілкуватися, жити з членами різних груп, розуміючи, що всі етнічні групи і всі культури еквівалентні, і жодна з них не перевершує іншу; розвивати здатність розпізнавати і з терпимістю сприймати відмінності інших

національних, етнічних, релігійних груп і працювати з ними, визнаючи ознаки расової нетерпимості та ксенофобії (знаючи про можливі наслідки їх вербального і невербального), нести відповідальність за свої дії; оволодіти базовою мультикультурною термінологією: культура, етнічна приналежність, ідентичність, дискримінація, расизм, національності, нетерпимість і т.д.

Дослідник виводить своєрідну формулу мультикультурної освіти:

Мультикультурна освіта = досліджувати (пізнавати, вивчати) → розуміти → поважати (інші культури, етноси, народи) → співіснувати та співпрацювати [7, с. 16].

Г. Бейкер, науковець у сфері мультикультурної освіти, чітко розвиває поняття поліетнічної (multiethnic), мультикультурної (multicultural) і глобальної, або інтернаціональної (global/international), освіти. Учена стверджує, що етнічна, пізніше поліетнічна, освіта спрямована на вивчення і засвоєння етносами своєї рідної оригінальної культури, мови, історії, літератури. Поліетнічна освіта є основою полікультурної освіти, оскільки остання ставить за мету виховання поваги, толерантності, вміння жити й взаємодіяти з представниками інших рас, культур, релігій на основі знання й розуміння відмінностей і спільності людських цінностей. Глобальне, або інтернаціональне виховання відрізняється від поліетнічного й полікультурного тим, що воно не фокусується на вивченні етносів чи національних культурних особливостей. Воно розглядає специфіку різних країн, стиль життя, форми правління, місце держави у світовій спільноті, при цьому звертається увага й на національні, етнічні культури, які поширені в тій чи тій країні [8].

Виходячи із сутності мультикультурної освіти, необхідно виділити компетентності, засвоєння яких утворюють мультикультурну компетентність особистості в рамках полікультурного регіону:

- соціально-громадянська компетентність (сукупність знань у галузі історії, суспільствознавства, соціології, права, економіки, основ політології, що дозволяють особистості вільно орієнтуватися в житті громадянсько-го суспільства, правильно визначати способи своєї поведінки і життєві плани);

- соціально-культурна компетентність (сукупність знань у галузі літератури, культурології, мистецтва, що дозволяють особистості вільно орієнтуватись у сучасному співтоваристві людей, правильно визначати способи свого поведіння з урахуванням сучасних соціальних світових реалій);

- етнокультурна компетентність (сукупність знань в області етнічних культур, народних мистецтв, літератури, традицій, звичаїв і т. д.), що дозволяє особистості вільно орієнтуватися в житті багатокультурного суспільства, правильно визначати способи продуктивної взаємодії, мультикультурної поведінки з людьми, що належать до різних етнокультурних груп.

Висновки. Отже, результатом мультикультурності освіти, яка є надзвичайно актуальною в сучасних процесах глобалі-

зації суспільства, є усвідомлення всіма людьми зростаючої відповідальності за стан міжнаціональних відносин, гострої необхідності подолати небезпечні для долі країни тенденції й явища, прищеплення вміння наполегливо і послідовно боротися за задоволення інтересів усіх народів, виявляючи те спільне, що їх об'єднувало й об'єднує, з тим, щоб їх рівність не обмежувалася лише конституційним рядком; виховання довіри до громадян різних національностей, духу розсудливості, громадянської зрілості і знову-таки відповідальності.

Основними постулатами для впровадження мультикультурної освіти вважаємо:

- мультикультурна освіта повинна бути холистичною і включати всі сторони життя суспільства на різних рівнях;

- мультикультурна освіта має бути превентивною і коригувальною (аналіз потреби тих, хто відчуває культурний стрес або конфлікт; коригувальні дії пов'язані з освітнім впливом на тих людей, яким потрібні базові вміння для вирішення вже сформованих конфліктних ситуацій);

- мультикультурна освіта має бути тривалою і прогресивною (формування людини культури, творчої особистості, здатної до активної й ефективної життєдіяльності в багатонаціональному середовищі, яка володіє розвиненим почуттям розуміння і поваги до інших культур, умінням жити в мирі і злагоді з людьми різних національностей, рас, віросповідань) [9, с.3-4].

Література

1. Основи культурології: Навч. посіб. / За ред. Л.О. Сандюк та Н.В. Щубелки. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 400 с.

2. Горбунова Л. Мультикультуралізм як теоретична та практична проблема: орієнтири для освіти: круглий стіл в редакції журналу «Філософія освіти» / Л.Горбунова, І.Предборська, Кетлін Джилл та ін. // Філософія освіти: наук. часопис. - 2009. - № 1-2 (8). - К.: Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2009. - С. 35-44.

3. Воронкова В.Г. Місце і роль України в глобалізаційних процесах сучасності //Гуманітарний вісник ЗДІА. - Випуск 37. - 2009. – С.16-32.

4. Ясперс К. Смысл и назначение истории. – М.: Политиздат, 1991. – 527 с.

5. Сорокин П. Человек. Цивилизация. Общество. – М.: Политиздат, 1992. – 543 с.

6. Современный образовательный процесс: основные понятия и термины /Авторы-составители М.Ю.Олешков, В.М.Уваров. – М.: Компания Спутник. – 2006. – 191 с.

7. Průcha Jan. Multikulturální výchova: Příručka (nejen) pro učitele / Jan Průcha. – Praha: Triton, 2011. – 167 s.

8. Baker G. C. Planning and Organizing for Multicultural Instruction / G. C. Baker. – Addison-Wesley Publishing Company USA, 1994. – 217 p.

9. Bourget J. Development of Polycentric Consciousness: A Model for Multicultural Education. In <http://www.users.csbsju.edu/~intercul>

VOL 1, No 1 (1) (2016)

Sciences of Europe
(Praha, Czech Republic)

The journal is registered and published in Czech Republic.
Articles in all spheres of sciences are published in the journal.

Journal is published in Czech, English, Polish, Russian, Chinese, German and French.

Articles are accepted each month.

Frequency: 12 issues per year.

Format - A4

All articles are reviewed

Free access to the electronic version of journal

All manuscripts are peer reviewed by experts in the respective field. Authors of the manuscripts bear responsibility for their content, credibility and reliability.

Editorial board doesn't expect the manuscripts' authors to always agree with its opinion.

Chief editor: Petr Bohacek

Managing editor: Michal Hudecek

Jiří Pospíšil (Organic and Medicinal Chemistry) Zentiva

Jaroslav Fährnich (Organic Chemistry) Institute of Organic Chemistry and Biochemistry Academy of Sciences of the Czech Republic

Smirnova Oksana K., Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Department of History (Moscow, Russia);

Rasa Boháček – Ph.D. člen Česká zemědělská univerzita v Praze

Naumov Jaroslav S., MD, Ph.D., assistant professor of history of medicine and the social sciences and humanities. (Kiev, Ukraine)

Viktor Pour – Ph.D. člen Univerzita Pardubice

Petrenko Svyatoslav, PhD in geography, lecturer in social and economic geography. (Kharkov, Ukraine)

Karel Schwaninger – Ph.D. člen Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava

Kozachenko Artem Leonidovich, Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Department of History (Moscow, Russia);

Václav Pittner -Ph.D. člen Technická univerzita v Liberci

Dudnik Oleg Arturovich, Doctor of Physical and Mathematical Sciences, Professor, Department of Physical and Mathematical management methods. (Chernivtsi, Ukraine)

Konovalov Artem Nikolaevich, Doctor of Psychology, Professor, Chair of General Psychology and Pedagogy. (Minsk, Belarus)

«Sciences of Europe» -

(The European scientific community)

Editorial office: Křižíkova 384/101 Karlín, 186 00 Praha

E-mail: info@europe-science.com

Web: www.europe-science.com